

Roztocké listy

OBECNÍ ZPRAVODAJ OBCE ROZTOKY

Probíhající bourací práce v bývalé úpravně vody.

7-8/2023

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Společenská kronika

V červenci oslavili své životní jubileum:

Marta Barochová
František Březina
Jarmila Fabelová
Hana Kaftanová
Jindřich Karas
Anna Kohoutová
Hana Melčová
Jitka Panenková
Jiří Stupka
Anastazie Ševčíková
Miluše Varyšová

V srpnu slaví své životní jubileum:

Vlasta Borovanová
Oldřich Hájek
Jaroslav Mikovec
Olga Štěpničková
Jiří Tišer

Přejeme pevné zdraví a pohodu do dalších let.

Pokud si někdo z příštích jubilantů (září) nepřeje, aby jeho jméno bylo uvedeno v Roztockých listech, nechť to oznámí na úřadě do 20. září. Uveřejnění budou ti, kteří oslaví významné životní jubileum (60, 65, 70, 75, 80 a každý další rok).

.....

Setkání na Karlově

Ve středu 20. 9. 2023 od 17:00 hod. se uskuteční přátelské setkání obyvatel Karlova se zastupiteli obce Roztoky v prostoru před autobusovou zastávkou u statku.

Revize komínů V září proběhne v obci Roztoky čištění komínů. Službu poskytne firma Kominictví Staňková – ROL Rakovník. Termín a ceny budou upřesněny začátkem září.

Ztráty a nálezy

Na obecní úřad byla odevzdán svazek atypických klíčů. K vyzvednutí je v kanceláři úřadu.

Odpady

V případě, že vám nebude proveden vývoz odpadu, volejte reklamační linku Marius Pedersen a.s. na tel č. 493 645 805.

Místní rozhlas

Pro opětovný poslech posledního hlášení z obecního rozhlasu stačí, když zavoláte na číslo 737 306 567. Hlášení poté uslyšíte v telefonu.

Tašky na tříděný odpad

V kanceláři obecního úřadu jsou stále k vyzvednutí tašky na tříděný odpad.

Prodloužení výstavy

V prostorách Obecního úřadu Roztoky probíhá výstava fotografií křivoklátského fotografa Luboše Abraháma. Fotografie z Křivoklátska budou k vidění do konce září.

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

v měsíci srpnu se konala ve městě Glasgow ve Skotsku snad největší akce cyklistiky. Jednalo se o mistrovství světa, ve kterém byly zastoupeny zřejmě všechny cyklistické disciplíny. Zaujala mě jedna věc. Byl to slogan PEOPLE MAKE GLASGOW, který mistrovství doprovázel. Dalo by se to přeložit jako LIDÉ VYTVAŘÍ GLASGOW. Jak jednoduché a přece tak krásné a výstižné. Samozřejmě to platí i pro Roztoky. Můžeme také říkat lidé tvoří Roztoky nebo anglicky PEOPLE MAKE ROZTOKY.

Myslím, že Roztoky jsou hezká obec a myslím také, že hezká stále bude. Každý náš projev se však pozitivně či negativně projevuje a vepisuje do tváře. Již jsem jednou uváděl, že mám rád stavitele a vážím si jich. Stavitel je pro mě i ten, kdo jen tak neodhodí vajíčko do přírody či na chodník, uklidí si kolem domu a trochu i za svým plotem, sebere občas po někom odpadky, zaparkuje tak, aby se i ostatní vešli, prostě ten, kdo vnímá a uvědomuje si, že tu není sám. Je to také ten, kdo nepomlouvá. Dovolím si zde vyřknout moudro, které mi vštípl můj táta, který říkal: „Buď si skoro jist, že člověk, který před tebou bude pomlouvat ostatní, pomluví i tebe.“ V životě se mi toto tvrzení již vícekrát potvrdilo. Ony totiž pomluvy toho mohou také mnoho zkazit.

Děkuji Vám stavitelům a těm, kteří informace prověřujete přímo u zdroje.

Krátce se zmíním o stavbách, které nyní probíhají a které by v měsíci září měly opět začít.

Bourací práce na bývalé úpravně vody byly přes prázdniny ukončeny. Nyní by se měly rozběhnout stavební práce a já věřím, že obec bude mít konečně místo, kde bude moci parkovat techniku. Dále by měly začít práce na obnově vodovodu na cestě od samoobsluhy COOP k parčíku nad Skákandou. Omlouvám se všem, kteří stavbou budou nebo byli dotčeni, ať už prašností či horší dostupností do nemovitosti.

DOTACE NA KOMPOSTOVÁNÍ BIOODPADU

Obec podala žádost o podporu z Operačního programu Životní prostředí 2021-2027 na realizaci projektu „Kompostování bioodpadu v Roztokách“, registrační číslo CZ.05.01.05/01/22_024/0000742. Ministerstvo životního prostředí žádosti vyhovělo. Dotace od MŽP a EU bude činit 79 procent z celkových nákladů. Výběrovým řízením, které najdete na obecních webových stránkách v sekci samospráva a veřejné zakázky, obec vysoutěžila kompostéry a štěpkovač. Kompostéry již mnohým majitelům slouží a také obec je bude využívat. Stejně tak budeme po domluvě s Vámi využívat štěpkovač a nemusíme již větve a klesti pálit.

Hezký zbytek léta, hodně zdraví a málo pomluv přeje

Tomáš Vostatek, starosta

OKÉNKO TJ ROZTOKY

A – tým Okresní pohár - osmifinále

13. 8. 17:00	TJ Roztoky – Sparta Lužná	1:4 (0:3)	Procházka F.
--------------	---------------------------	-----------	--------------

A – tým Okresní přebor

20. 8. 17:00	Baník Lubná – TJ Roztoky	2:1 (0:0)	Sklenička
--------------	--------------------------	-----------	-----------

B – tým 4. třída

20. 8. 13:30	TJ Roztoky B – FK Kounov	1:2 (1:2)	Konopásek
--------------	--------------------------	-----------	-----------

ST. příprava

20. 8. 9:30	TJ Roztoky – SK Senomaty	10:8 (6:4)	Matějovský 7, Fráňa J. 2, Stříbrský
-------------	--------------------------	------------	-------------------------------------

**Mladší žáci začnou svou soutěž až 28. 8. na SK Rakovník
Dorostenci na Berounsku až 2. 9. domácím zápasem se Všeradicemi**

ŽIJÍ MEZI NÁMI

JARMILA PIDRMANOVÁ – PSY NECVIČÍM, ALE VYCHOVÁVÁM JE

Jarmila Pidrmanová je zapálenou kynoložkou. O pejsky se zajímá od osmi let. Říká, že každého psa, kterého potkala, přitáhla domů. Prvního psa s průkazem původu dostala k osmnáctým narozeninám, předtím prý měla jen voříšky...

* Kdy ses začala věnovat kynologii systematicky?

Když jsem se v roce 1973 vdávala, už jsem měla německého ovčáka. Chodila jsem s ním do Rakovníka na cvičák, protože německý ovčák musí mít zkoušky. Celkem jsem měla tři a všechny jsem vycvičila. Dá se říct, že od té doby jsem se začala věnovat kynologii systematicky.

* Je pravda, že si tvůj pes zahrál i ve filmu?

Moje nejlepší čuba, která se jmenovala Heda ze Sekyry, hrála Holana v absolventském filmu Vladimíra Mertvy Smrt krásných srnců. Byla veliká. Na cvičáku v Rakovníku jiný pes nebyl, a když nás filmaři požádali, jezdila jsem na natáčení do Luhu pod Branovem s mým ovčákem. A to už jsem byla těhotná. Po mateřské dovolené jsem začala jezdit na cvičák pravidelně.

* Tví ovčáci se ale proslavili i jinak...

To je pravda. Hedu jsem dala ve třech letech na slepecký výcvik a pak vodila v Brně nějakého mladého kluka. Pan Fišer z Radotína, který cvičil slepecké psy, mi už za tři týdny přišel říct, že psa předává uživateli. Tvrdil, že tak učenlivého psa ještě neměl. To mě potěšilo. Byla jsem spokojená, že můj pes poslouží někomu jinému, potřebnému. Na slepecký výcvik jsem dala i druhého ovčáka – Garu z Bendovky. Třetí německý ovčák, kterého jsem měla, šel k bachařům do Oráčova.

* Za celou dobu, co se kynologii věnuješ, jsi určitě měla celou řadu pejsků.

Pamatuji si všechny. Zkusím je spočítat: měla jsem 4 německé ovčáky, 1 německou dogu, 2 rotvajlery, 2 stafordy, 1 novofundlanda, 1 belgického teriéra, 2 buldočky, 1 bulteriéra, 4 grifonky, 3 naháče, 3 grifony, předtím jsem měla foxíka a několik voříšků.

* V současné době máš tři grifonky a tři peruánské naháče. Specializuješ se na tato plemena?

Prvního grifonka jsem si pořídila v roce 1992. Peruánské naháče chovám třináct let. S grifonkama jsem začala cvičit, protože každý říkal, že je nelze vycvičit. Tak jsem nelenila a s první bruselačkou (Bruselský grifonek – pozn. T. B.) jsem udělala tři zkoušky. Byl to první grifonek na světě, který měl zkoušky. V zahraničí to nikdo nedělá. Teď už cvičím pátou čubu, která má zkoušky. Peruánský naháč má 12 zkoušek, má i canisterapii. Cvičit jezdím do Pecínova, kde má základnu Základní kynologická organizace Nové Strašecí. Když jsem měla bulíka, tak v Rakovníku se cvičili jen němečtí ovčáci. Pak jsem jezdila do Berouna, a nakonec jsem začala jezdit do Strašecí. Už tam jezdím 15 let. Ve Strašecí se cvičí pozitivně, na pamlsky, a máme tam všechna možná plemena. Každý pes, ať je to čivava, naháč, grifonek nebo doga, má umět poslouchat. Já vlastně psy necvičím, já je vychovávám.

* Jak dlouho trvá takový výcvik?

Každý pes je jinak chytrý. Ně kterému psovi to trvá déle, některému kratší dobu. Záleží od kusu, nikoliv od plemena. Mám i grifonky, kteří zkoušky neměli, protože na to nebyli. Nebavilo je to. Základní poslušnost ale měli všichni. Přivolání – to je nejdůležitější, chování u veteriny.

* Už se stalo, že jsi vůbec psa nedokázala vycvičit?

Nestalo. Každý pes se dá vycvičit. I starý pes. Třeba to trvá déle, ale pozitivně vycvičíš každého psa. Nesmí to být klasickým výcvikem, jaký byl dřív u Svazarmu, proti takovému výcviku jsem. Já psa vychovávám na pamlsky už od štěňátka, učím ho čistotě, aby neštěkal, učím ho sedni, lehni. Není tedy pravda, jak říká přísloví, že starého psa novým kouskům nenaučíš. Naučíš, ale musíš vědět, jak na to a mít trpělivost.

Jarmila Pidrmanová s jedním ze svých grifonků.

Tomáš Bednařík

POHLEDY DO MINULOSTI OBCE

ZA ČASŮ KNÍŽETE FÜRSTENBERKA

Václav Vydra byl proslulý roztocký pytlák a politický rebel, který „zlobil“ Fürstenberky a později i úřad Československé republiky. Na druhou stranu byl člověk vzdělaný – zanechal po sobě rukopis příběhů, které se na začátku 20. století v Roztokách a jejich okolí skutečně staly. Jeho manželka Ludmila mi je před časem věnovala s tím, že kdyby se něco z nich hodilo, abych je klidně otiskl. Myslím, že některé z nich by mohly zajímat i současného čtenáře...

Tak, jako v každé vesnici, v kraji, kde jsou lesy, tak také na Křivoklátsku chodila chudina do lesa, aby si nanosila palivo na zimu. A chodil kde kdo. Staré babičky, ženy s dětmi, mladí muži a výrostci a často i starý děda šel jako na procházku nebo na houby a vlekl pak na rameni nějakou tu větev. No jo, kradlo se, říká dnes mnohý obhájce starých časů, kdy vládl za Rakousko-Uherska na Křivoklátsku kníže Max Egon Fürstenberk. Byla to ale krádež, když si chudý člověk šel do těch nesmírných křivoklátských lesů, ve kterých v tehdejší době zabloudil častokrát i sám knížecí hajný, sebrat otýpku suchých větví spadlých ze stromů, nebo když si i nakrásně uřízl nějakou tu soušku? Vždyť v těch hlubokých křivoklátských lesích hnilo tolik dřeva, zatímco chudina byla vystavena mrazům. Bodejť by si tedy člověk nešel do lesa pro soušku nebo pro pár klacků, však ona šlechta přece nezchudne. No, a tak se stávalo, obyčejně každé pondělí, že knížecí hajní chodili na hrad Křivoklát do kanceláře knížecí fürstenberské lesní správy s povinným hlášením a k raportu. To již dávali pozor dospělí chlapi, kteří přišli z vojny, nebo měli teprve před vojnu, a jakmile některý z nich spatřil hajného, jak jde s flintou na rameni přes most z Roztok do Křivoklátska, hned svolal kamarády, vzali pilu a šli do lesa. A my, takoví devíti až jedenáctiletí kluci a sem tam i některá ta teta, jsme šli za nimi. Panečku, ti porazí asi smrk nebo jedli, anebo také mastnou borovici. Však se dívejte, jak míří přes Švarcovu porostlinu ke Knotovce. To tam mají jistě něco vyhlédnuto. A tak se krademe v uctivé vzdálenosti za nimi. Vždyť oni budou nakonec rádi, že jdeme také. Rozdělí nás o špičku a tetky seberou osekané suché větve, pařízek se zamaže kusem hlíny, která drží na utrhnutém mechu, a než hajný zpozoruje, že má souš pryč, bude dřevo již posekáno a složeno v kolničce. A když člověka nechytne, ani nenajde na dvorku pořezaný kus, tak je těžké něco dokazovat. Je pravda, že některý hajný byl pašák. Řval sice a honil z lesa každého, koho viděl, dokonce i hůl po člověku hodil, ale neudal. Kolikrát viděl babku s nůš dřeva, nebo chlapa, jak nese souš na rameni, díval se schován za smrkem a řekl si: No sakra, ti si naložili, ti se setsakramentsky ohřejí, než to spálí, jen jestli mně tam někde u cesty neudělali nějakou prasečinu, abych to nakonec nemusel za ně uklízet, neboť on je náš starej na tuhleto jako pes.

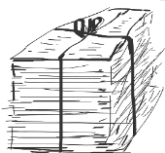
Takový dobrý hajný, vlastně hlídač, byl starý Sýba z Branova. To byl opravdu dobrý dědek. S ládovačkou na rameni, kapesníkem obvázanou pánvičku s kohoutkem, silnou sukovicí v ruce, starou brierku s vyřezávanými jeleny v ústech, stával schován za metrem na kraji v Beráníku a díval se na všechny strany. Bůh suď, jestli hlídal nás, kluky, kteří jsme v blízké smrčince řezali malé soušky, aby na nás zakřičel, kdyby náhodou jela vrchnost z Leontýna po silnici se dvěma páry bílých grošáků zapražných do landauru, abychom byli zticha a nevystrčili ze smrčinky ani nos. Nebo o nás skutečně nevěděl a čekal na cestáře Karla Holečka, aby si s ním pokecal a dostal od něho nacpat do fajfky. Ať to bylo, jak chtělo, starý Sýba byl dobrý člověk a nevěřil bych tomu, že by za celý svůj život a jeho službu v lese někoho udal. Spíše by se mohlo říct, že hlídal chudinu než panský fürstenberský majetek. (Pokračování příště)

Takový dobrý hajný, vlastně hlídač, byl starý Sýba z Branova. To byl opravdu dobrý dědek. S ládovačkou na rameni, kapesníkem obvázanou pánvičku s kohoutkem, silnou sukovicí v ruce, starou brierku s vyřezávanými jeleny v ústech, stával schován za metrem na kraji v Beráníku a díval se na všechny strany. Bůh suď, jestli hlídal nás, kluky, kteří jsme v blízké smrčince řezali malé soušky, aby na nás zakřičel, kdyby náhodou jela vrchnost z Leontýna po silnici se dvěma páry bílých grošáků zapražných do landauru, abychom byli zticha a nevystrčili ze smrčinky ani nos. Nebo o nás skutečně nevěděl a čekal na cestáře Karla Holečka, aby si s ním pokecal a dostal od něho nacpat do fajfky. Ať to bylo, jak chtělo, starý Sýba byl dobrý člověk a nevěřil bych tomu, že by za celý svůj život a jeho službu v lese někoho udal. Spíše by se mohlo říct, že hlídal chudinu než panský fürstenberský majetek. (Pokračování příště)

Ilustrační foto.

Podle rukopisu Václava Vydry zpracoval Tomáš Bednařík

PŘÍSPĚVKY A NÁZORY OBČANŮ

Berte prosím v potaz, že jsou zde uváděny názory skupin či jednotlivců. Každý čtenář může také s názory nesouhlasit. Hodnocení pravdivosti a ověřování tvrzení je již na každém čtenáři.

MNĚ SE TO PŘECE NEMŮŽE STÁT...

Zdravím vás, vážení a milí. Denně slyšíme, jak někdo naletěl falešným prodejcům na internetu či se stal obětí lstivého podvodníka – hackera. Kroutil jsem nevěřícně hlavou a sprádal teorie, jak může být někdo tak naivní a nechat se podvést leckdy průhlednými triky, které jsou navíc neustále medializovány, aby byly na poplach a byly varováním ostatním důvěřivcům, aby nepřišli o své leckdy celoživotní úspory. I tento můj příspěvek to má za cíl, a navíc je z mé osobní zkušenosti z nedávné doby.

Mnoho let používám ve své firmě internetové bankovníctví a podotýkám, že k plné spokojenosti. Je přece moderní doba, kdy, jak nás denně masírují v reklamách, vše vyřídíme z pohodlí domova. I já jsem se to ráno chystal připojit přes internet ke své bance, kterou je Česká spořitelna, jak to dělám skoro denně. Připojoval jsem se už tisíckrát, takže běžná rutina. V prohlížeči najedu na portál banky, kdy se zobrazila úvodní stránka s přihlašovacími údaji, jako je jméno a heslo. Dokonce mi adresu nabídl tzv. našeptávač, což je předinstalovaná IP adresa v systému, když už jsem stránky předtím někdy navštívil. Adresu znám z paměti, takže nic, nad čím bych moc přemýšlel. Odkliknu údaje a čekám na potvrzující sms zprávu s přístupovým kódem od banky. Tato operace netrvá nikdy déle než 15–20 vteřin. Nasazuji si brýle, abych šestičísli správně opsal. Koukám ale i na tu stránku banky na monitoru a něco mi přišlo jinak než jindy, ale nevěnoval jsem tomu moc pozornosti, protože správci stránek neustále něco vylepšují a mění, a tak aby se v tom čert vyznal. Při zadávání hesla se dodnes vypisovaly jen tečky a nyní v mém případě se heslo pěkně vypsalo viditelně. Ale co, třeba to nějak inovovali, říkám si v duchu. Vtom mi pípne mobil s potvrzovacím kódem. Otevřu zprávu a málem se mi zastavilo srdce leknutím. SMS zpráva sice obsahovala kód, ale ne na přístup, ale na potvrzení platby 150 000 Kč z mého účtu. Ve zlomku sekundy mi došlo, že jsem se stal obětí tzv. phishingu, neboli útoku přes podvodnou stránku, která se tvářila jako ta pravá bankovní, a poskytl jsem své přihlašovací údaje neznámému podvodníkovi, který se dostal do mého účtu a chtěl si na můj úkor o nějakou tu kačku přilepšit. Telefon jsme hned vymáčkli, aby potvrzení neodešlo a okamžitě kontaktoval banku, aby zablokovala účet. To se stalo do 2 minut, takže jsem ze souboje s hackerem vyšel vítězně a k žádné finanční újmě našťastí nedošlo. Polil mě ale studený pot hrůzou, jak snadno můžete naletět podvodníkům, kteří na vaši chybu neustále na sítích cihají. V duchu jsem se všem podvedeným lidem omluvil, když jsem zjistil, jak je jednoduché naletět. Tento článek píšu jako varování všem, kdo používáte elektronické bankovníctví a apeluji na vaši obezřetnost, protože do minulého týdne jsem byl na sto procent přesvědčený, že jsem tak opatrný, že mně se to přece nemůže stát...

Milan Bednařík

Milé čtenářky a milí čtenáři,

dnes to bude beze srandy. Letos je to padesát pět let, co nás na pozvání kovaných soudruhů okupovala vojska Varšavské smlouvy, kromě Rumunska, v čele se Sovětským svazem. Oni by přijeli i bez pozvání, neboť se toho roku konalo cvičení Vltava?, kdy si u nás připravili půdu. Přes čtyři sta mrtvých za celou dobu okupace hovoří jasně, co jsou Rus a ostatní soudruzi zač. Mám spoustu témat, o kterých jsem chtěl psát i když je, jak se říká, okurková sezona. Všechna témata však přebilo úmrtí, a to Milana Zimmermanna. Dozvěděl jsem se to od sestry Pítrse Mareše, když jsem se ptal jak, na tom Pítrse po úrazu je. „Copak Pítrse to je kočka, už je z toho venku, ale Cimroš“. No, co budu povídat, smrt blízkých mě, asi jako většinu lidí, dostane. Koupil jsem si flašku Fernetu, i když Milan pil Whisky, pil a brečel jak želva. Proč tak brzy odcházejí lidé, kteří rozdávají radost? A ty sv.... co jsou, jak sami říkají, ukutý z jiného materiálu a rozdávají leda zlo, tady straší skoro do sta? No, nevypil jsem všechno, ve zbytku máčím rozinky na buchty pečení. Teď asi budu z části používat styl Pavla Skleničky z Raportu.

Loni na Rozvědčíku po koncertu La bandy jsem Ti říkal, že ač to nemám v popisu práce (nejsem a nebyl jsem na výplatní pásce Ministerstva vnitra), tak od svých patnácti let sleduji Tvou hudební kariéru. Poprvé jsem Tě slyšel na Dědkově mlýně, kde jsi vystupoval na pochodu Jarním Poteplím se souborem My tři, i když jste byli čtyři. Zaznamenal jsem Tě ovšem mnohem dřív, jelikož jsme oba původně ze Stochova, kde jsme chodili do téže školy. Coby žáci sedmé třídy jsme chodili kouřit - no kouřit, spíš bafat a pukát pod sloupy velmi vysokého napětí, zarostlé bezinkami, za vodojem. Myslím, že to muselo vypadat jako když hoří. Jednou jste nás tam vyhmátlí, tuším s Martinem Kocábem a my se dali na útěk. Nedohnali jste nás, schovali jsme se ve sklepech u Pípra. Rozhodně vím že jste nebyli Rychlé šípy a nechtěli jste nám vysvětlovat, že správný jinoch nekouří, ale že jste nám Marsky chtěli jednoduše zabavit. Skok v čase. Já už zkoušel s první kapelou Trakt v místním kulturáku, když přišel šéf a nařídil vyklidit šatnu (zkušebnu), protože se na Stochově bude konat finále Západního vojenského okruhu ASUT- armádní soutěž umělecké tvořivosti a jeden z finalistů jsi byl Ty. Byl jsi jediný z asi čtyř set vojclů, který těch pár dní mohl spát doma u Cimrhanky, bráchy a táty Milana. Dál nevím, jak jsi dopadl, ale myslím že jsi postoupil. Pak jsme se viděli, to už bylo Pokaždý jinak, na koncertě pro studenty v sále Průmstavu v Kladně. Když jsem měl na Stochově „rokáč“, dorazil jsi na koncert Vládi Mišíka a hlasitě vyžadoval Špejchar blues. Tou dobou jsi už myslím na Berounce, na kterých byla spousta úžasných koncertů. Na jeden si pamatuji zvláště dobře – Luboš Pospíšil na Rozvědčíku. Tou dobou jsem v Praze (no jestli byl Karlín Praha) chodil při práci na gymnásium a v den tohoto koncertu jsem zbaběle vynechal poslední hodiny, abych tento stihl. Nechtěl jsem z Roztok po silnici, tak jsem mazal stezkou U Eremita k přívozu na Branov. Dorazil jsem o něco později a Ty jsi si u vstupu klepal na hodinky. Během hraní začalo pršet a tak jsi s hospodským Čendou přinesl ze skladu či půdy deštníky, co tam nechaly předchozí pivovary. Závěrečná píseň, ač se to v malém českém hudebním rybníku nenosí, byla Variace na renesanční téma. Hradní duo jsem začal vnímat, kde jinde než na Křivoklátu a později více neboť u vás začala pět a foukat flétnu kamarádka Zuzka Pantlíková. Stejně jako Blues hoppers. Mezi tím jsem pro Tebe dělal nějakou kovařinu, s W- Arlet jsme na Tvé pozvání měli vystoupení na Tyršáku po povodních v r. 2002 nebo na Křivoklátu při výročí firmy, u které jsi tenkrát pracoval. Ten déšť a voda nás spojily i při vystoupení Hradního dua na jednom z prvních spektaklů Okno do středověku ve zdech hradu Hasištejn. Hradní krčma narvaná k puknutí a Duo pělo dlouho do rána. Zasloužilej dvojitej honorář. Nu, bylo by to dlouhý psaní, třeba jen o tom jak jsi se prozpíval a prohrál vojnu. Jedno Ti ale vytknu: koncem loňského a začátkem letošního roku jsi mi volal, že bude potřeba vyrobit kovové či kožené přívěsky k 30. výročí Hradního dua. Celou dobu Ti melduju- je mi třeba rozměrů raznice kvůli nákupu kůže, zas to necháš na poslední chvíli. A nechals.

Jiřík z Kowárny

PS: aby toho nebylo málo tak ještě Jiří Černý, Jan Kalina ze Sto zvířat a Vašo Patejdl z Elánu

FIKCE

Tam, kam ruka sahá, tam neroste tráva
Tam kam ona sahá, to není dobrá zpráva
"Kdo jsme? A kam jdeme?", už ani neptám se
Stojíce nahá pod okny temnotě poddám se.

Zase neznámé drama o labuti černé
My dvě zůstaneme navždy sobě věrné
Na kolenou klečím v obrovské knihovně
v regálech hledám, nevím co, neskromně
regály prázdné pokryté tlustou vrstvou prachu
jež je odrazem našeho věčného strachu.

Možná vše vypadá naprosto neškodně,
přívalové deště a stoleté povodně
odnesly pryč to, co z laskavosti ještě zbylo,
odnesly pryč to, co po nás ještě zbylo.

Zastav se, stůj, já povím ti pohádku
o říši, kde je vše v naprostém pořádku.
Neboj se, všechno je fikce a my jen herci
kteří se neprojdou po červeném koberci.

Cattia Purria

Roztocké listy. Vydává Obec Roztoky. IČO 00639966
Evidenční číslo MK ČR E 10849.

Přiděleno dopisem Ministerstva kultury ČR dne 30. 10. 2000

Řídí redakční rada. Korektura redakční rada

Grafická úprava: Lucie Kolbeková Redakce: ☐ Telefon 313 558 113

Adresa redakce: Obecní úřad Roztoky čp. 128, PSČ 270 23 Křivoklát

urad@obec-roztoky.cz www.obec-roztoky.cz

Obecní zpravodaj, vychází 12 čísel ročně.

**Rozšiřuje prodejna:
COOP - Zahrádky (nad sídlištěm)**

2023 - XXX. ročník

Cena 5,- Kč

Vyšlo 29 8. 2023

**Foto na titulní straně:
Mgr. Tomáš Vostatek**